

Komisija teigia, kad:

- i) 5 straipsnio 1 dalis nustato darbdavio atsakomybę už visus įvykius, kurie neigiamai veikia jo darbuotojų sveikatą ir saugą, išskyrus atvejus, kai gali būti remiamasi ypatingomis 5 straipsnio 4 dalies aplinkybėmis;
- ii) tai *inter alia* patvirtina direktyvos priėmimo istorija ir tai, kad Bendrijos teisės aktų leidėjas aiškiai atsisakė įtraukti sąlygą „taip, kaip tai protingai įvykdoma“;
- iii) Jungtinės Karalystės teisės aktai, kaip juos aiškina nacionaliniai teismai, — priešingai — leidžia darbdaviui išvengti atsakomybės, jeigu jis įrodo, kad išlaidos, patiriamos imantis tolesnių priemonių, — pinigais, laiku ar rūpesčiais — būtų pernelyg neproporcingos rizikai;
- iv) šį „balansavimo testą“ nacionaliniai teismai aiškiai taiko visais atvejais, o ne tik išskirtinėmis aplinkybėmis, kurias reglamentuoja direktyvos 5 straipsnio 4 dalis;
- v) be to, vertinimas to, kas yra „protingai įvykdoma“, leidžia darbdaviui įtraukti išlaidų klausimą (finansinėse sąlygose), o tai prieštarauja direktyvos 5 straipsnio 4 daliai atsižvelgiant į 13 konstatuojamąją dalį.

(¹) OL L 183, p. 1.

College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage
2005 m. kovo 17 d. sprendimu pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje N. V. Raverco prieš Minister
van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

(Byla C-129/05)

(2005/C 143/27)

(Proceso kalba: olandų)

College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage (Nyderlandai) 2005 m. kovo 17 d. sprendimu kreipėsi į Europos Bendrijų Teisingumo Teismą su prašymu, kurį Teisingumo

Teismo sekretoriatas gavo 2005 m. kovo 21 d., priimti prejudicinį sprendimą byloje N. V. Raverco prieš Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit.

College van Beroep voor het bedrijfsleven te 's-Gravenhage prašo Teisingumo Teismo atsakyti į šiuos klausimus:

- 1) Ar Direktyvos 97/78/EB (¹) 17 straipsnio 2 dalies a punktą reikia aiškinti taip, kad prieštaravimas importo reikalavimų neatitinkančio siuntos išsiuntimui atgal turi remtis Bendrijos taisyklių pažeidimu, arba sąlygomis, kurios galioja vietoje, dėl kurios susitarta su už krovinių atsakingu asmeniu, esančioje už Direktyvos 97/78/EB I priede išvardytų teritorijų ribų?
- 2) Ar Direktyvos 97/78/EB 17 straipsnio 2 dalies a punktą kartu su 22 straipsnio 2 dalimi bei Reglamento (EEB) Nr. 2377/90 (²) 5 straipsniu reikia aiškinti taip, kad ši nuostata kiekvienu atveju, kuriuo per Direktyvoje 97/78/EB numatytą patikrinimą nustatoma, kad gyvūninių produktų siunta gali būti pavojinga visuomenės arba gyvūnų sveikatai, imperatyviai reikalauja ją sunaikinti šią siuntą?
- 3) Ar Direktyvos 97/78/EB 22 straipsnį kartu su Reglamento (EEB) Nr. 2377 5 straipsniu reikia aiškinti taip, kad Reglamento (EEB) Nr. 2377 V priede nurodytos medžiagos likučių buvimo siuntoje patvirtinimas reiškia, kad siunta kelia tokį pavojų visuomenės arba gyvūnų sveikatai, jog jos negalima išsiųsti atgal?
- 4) Jei į antrą klausimą bus atsakyta neigiamai: ar Direktyvos 97/78/EB 17 straipsnio 2 dalį reikia aiškinti taip, kad ši nuostata taip pat skirta ir trečiosios šalies, į kurią siunta turi būti išsiųsta, interesų apsaugai net tuomet, kai šie interesai neapima Europos Sąjungos valstybių narių interesų apsaugos?

(¹) 1997 m. gruodžio 18 d. Tarybos direktyva, nustatanti principus, reglamentuojančius iš trečiųjų šalių į Bendriją įvežamų produktų veterinarinių patikrinimų organizavimą (OL L 23, p. 9).

(²) 1990 m. birželio 26 d. Tarybos reglamentas, nustatantis veterinarinių vaistų likučių gyvūninės kilmės maisto produktuose didžiausių kiekių nustatymo tvarką Bendrijoje (OL L 224, p. 1).